

ניתוח הסרטון - 3 דרכים לדבר בשפה האנגלית:

כאשר אדם מעביר מסר, הוא עושה זאת בעזרת שני סוגי תקשורת: תקשורת מילולית שהיא המילים שהוא מוציא מפיו, המסר כפי שהוא בשפה של אותו האדם. והסוג השני הוא תקשורת בלתי מילולית, התקשורת של הגוף שלו או ההופעה שלו, התנועות של האיברים בגופו שמעבירים גם כן מסר מסוים. בעבודה זו אבצע ניתוח לסרטון מההרצאות של "טד" על הרצאה שנקראת "3 ways to speak English". קישור להרצאה מ"טד":

https://www.ted.com/talks/jamila_lyiscott_3_ways_to_speak_english#t-234792

תקשורת מילולית:

את הניתוח על הסרטון מ"טד" אבצע בעזרת המושגים של תקשורת מילולית ותקשורת לא מילולית. ראשית, אתחיל בתקשורת המילולית. תקשורת מילולית היא בעצם מה שהדובר מעביר במילים שלו. יחד עם זאת צריכים להתקיים מספר דברים על מנת שהמסר יוכל לעבור כמו שצריך. תקשורת כזו כוללת בתוכה הקשבה פעילה של הצופים, ציר תכני שמגדיר את החדש, החשוב והמעניין וציר הסגנון שמגדיר את הפתיחה והסיום של הקטע, הגימיק שנעשה בו שימוש על מנת להעביר את המסר, ההתייחסות הרגשית והסיפור האישי ברמת המיקרו והמאקרו.

לתקשורת המילולית ישנה גם בנייה לינארית, רוחבית ומעגלית עם התאמה לקהל הצופה. ישנה חשיבות גם לקסם אישי ואחריות על קליטת המסר. העקרונות של ההקשבה הפעילה הם, הקשבה מלאה וכנה של הקהל למילותיו של הדובר. והכרה מכבדת באדם שעומד מול הקהל ובמסרים שהוא מעביר. התועלת שהדובר יכול לקבל מהקשבה פעילה שכזו היא הבנה טובה שלו את הצד השני, יצירת אווירה טובה של שיתוף פעולה, הצפת מקסימום מידע, בשל היכולת לתפוס את ההקשבה של הקהל וזה מביא גם להגברת המוטיבציה אצל הצד השני לשתף פעולה ולהקשיב לדובר.

תקשורת מילולית בהגדרתה היא שימוש ביכולת הדיבור על מנת להעביר מסר מסוים. במקרה של הסרטון בטד, נראה כי הדוברת מצליחה לייצר הקשבה פעילה אצל הצופים. מהסתכלות על הקהל במהלך הקטע, ניתן לראות את הפרצופים המחייכים של הצופים בקהל. החיוך של הקהל מביע הסכמה עם מילותיה של הדוברת. היא מצליחה ליצור אצל הקהל תחושת של אמינות לדבריה והקהל נראה כמתעניין ומאמין למה שהיא אומרת.

סגנון הדיבור של הדוברת חשוב להעברת המסר. הדוברת מדברת על שלושת הדרכים שבהם ניתן לבטא את השפה האנגלית ולמעשה סגנון הדיבור וההתבטאות שלה ממחיש את הסגנונות שבהן היא מדברת ועליהן מבוססת ההרצאה שלה. הדוברת בסרטון מספרת על השפה האנגלית ועל איך שהיא למעשה דוברת שפה אחת בשלושה דרכים שונות. לכן עצם הדיבור שלה במהלך ההרצאה ממחיש את מה שהיא אומרת.

תקשורת בלתי מילולית:

התקשורת הלא מילולית זו שמדוברת על ידי שפת הגוף. כשאדם רוצה להעביר מסר, מעבר לדיבור הוא משתמש גם בשפת הגוף, למשל מחוות משמות להעברת מסר באופן מודע באמצעות תנועה של הגוף. מעבר לכך שהן מעבירות מסר, ניתן להיעזר במחוות על מנת להעצים את המסר שמועבר בדיבור. ישנן אף חמש קטגוריות לסימנים או מחוות אלו. הראשונה סמלים – אלו פעולות של מחוות לא מילוליות שפירושן ידוע לחברי אותה הקבוצה או אותה התרבות. המחשות – אלו אותן תנועות הקשורות באופן ישיר לדיבור ולמעשה משרתות את הדובר בהדגמת הדברים שהוא מביע במילים. רגולטורים – אלו תנועות הקשורות למהלך השיחה, מטרתן היא סימון לדובר האם להמשיך, לחזור או להסביר.

השפעות על התצוגה – אלו תנועות המעידות על מצב רגשי מסוים שאיתן ניתן לגלות מידע אישי רב על הפרט. והקטגוריה החמישית היא המתאמים – אלו אותן תנועות שהפרט התרגל לבצע אותן ללא שתהיה מטרה מסוימת ובמרבית המקרים זה קורה מבלי שהוא בכלל יהיה מודע לכך. ישנם ארבעה מימדים של התקשורת הבלתי מילולית: הראשון הוא קינסיקה שהוא למעשה תחום התנועות וההבעות, השני, תחום הפרוקסמיקה שהוא תחום המרחב האישי והטריטוריה, השלישי קשור להיבטים פארא מילוליים, איכויות הקול. והשלישי קשר להופעה, לבוש, מראה ותפאורה.